

UDÁLOSTI, VÝROČÍ, PRANOSTIKY, HÁDANKY

- ▶ Když krtek v listopadu ryje, budou na vánoce létat komáři.
- ▶ Listopadové sněžení neškodí vůbec osení.

- 01.11. 1919 * Radovan Lukavský, český herec († 10.3.2008)
 1942 * Marta Kubišová, česká zpěvačka
 ▶ Nepřijde-li sníh na Vše svaté v noci, přijde o svatém Martině se vši mocí.
- 02.11. 1920 ve Filadelfii (USA) začíná první pravidelné rozhlasové vysílání - komerční vysílač KDKA, který vysílal zprávy, hudbu a zábavné programy
- 03.11. 1957 Sputnik 2 vynesl psa Lajku do kosmu, byl to první živý tvor, který obletěl Zemi na oběžné dráze
- 04.11. 1598 * Arnošt Vojtěch z Harrachu, český šlechtic, duchovní a arcibiskup pražský, který vedl rekatolizaci v Čechách po porážce Českého stavovského povstání († 25. října 1667)
- 05.11. 1414 v Kostnici byl zahájen církevní koncil, v jeho průběhu byl mj. souzen Jan Hus
- 06.11. 1893 † Petr Iljič Čajkovskij, ruský skladatel (* 7. května 1840)
- 07.11. 1811 * Karel Jaromír Erben, český spisovatel, básník († 21. listopadu 1870)
 1992 † Alexander Dubček, československý politik (* 27. listopadu 1921)
- 08.11. 1793 revoluční francouzská vláda otevřela pařížský Louvre veřejnosti jako muzeum
- 09.11. 2004 Byl vydán internetový prohlížeč Mozilla Firefox ve verzi 1.0.
 ▶ Na svatého Teodora sedlák ještě pilně orá.
- 10.11. 1759 * Johann Christoph Friedrich von Schiller, německý spisovatel, jeden z hlavních představitelů romantismu († 9. května 1805)
 1982 † Leonid Iljič Brežněv, sovětský komunistický politik (* 19.12.1906)
- 11.11. 1939 † Jan Opletal, student, na následky zranění při demonstraci proti německým okupantům
 ▶ Na svatého Martina kouřívá se z komína.
- 12.11. 1918 Rakousko se stalo republikou, tím je ukončena vláda Habsburků, která trvala asi 600 let
- 13.11. 1941 * Marie Rottrová, česká zpěvačka
- 14.11. 1960 Železniční neštěstí u Stéblové - dosud nejtragičtější nehoda v dějinách české železniční dopravy. Při srážce vlaků na trati Pardubice – Hradec Králové. si neštěstí vyžádalo 118 mrtvých a 110 zraněných. Tehdejší média, podléhající komunistické straně, nesměla o této nehodě podrobněji informovat, aby nepoškodila pověst socialistického zřízení.

Řešení hádanky z minulé Hřivny:

$$(4:4)-(4:4)=0 \quad (4:4)\times(4:4)=1 \quad (4:4)+(4:4)=2 \quad ((4\times4)-4):4=3 \quad 4\times(4-4)+4=4 \quad ((4\times4)+4):4=5$$

$$(4+4):4+4=6 \quad 44:4-4=7 \quad 4:4\times(4+4)=8 \quad 4+4+4:4=9 \quad (44-4):4=10$$

Inhabitanti kolumbária připravovaní pomocí infračervených paprsků do stavu akceptabilního pro lidský metabolismus nevládnou automatickou mobilitou pro perorální požití.

HŘIVNA

listopad 2010

23 / 10

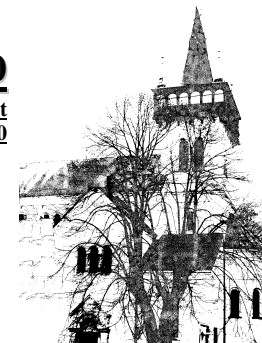
www.farnost.semily.net

administrátor farností - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svatě Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 1.11.2010 do 14.11.2010

den	hod.	úmysl
01.11. pondělí	Slavnost Všech svatých	
	KK 18:00	za † rodiče Annu a Petra
02.11. úterý	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	
	KA 8:00	za † celou rodinu
	KK 18:00	na úmysl Svatého otce
03.11. středa	KA 8:00	za rodinu Hladíkovou a Masničákovou
	KK 18:00	za † Daniela a syna
04.11. čtvrtek	KA 8:00	za rodinu Karla Stránského
	KK 18:00	za † Helenku Hruškovou
05.11. pátek	KA 8:00	za † Josefa a Annu
	KK 18:00	za † P. Josefa Wismeta
06.11. sobota	KA 8:30	za † Jana a Annu
	DD 13:30	za farní společenství
	KK 18:00	za duše v očistci
07.11. neděle	32. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
	KO 9:30	za Emilii Honegrovou a rodiče
	TT 11:00	na úmysl
den	hod.	úmysl
08.11. pondělí	-----	
09.11. úterý	KA 16:30	<i>dětská bohoslužba</i>
	KA 18:00	za zdraví pro Ladislava
10.11. středa	KA 8:00	za farní společenství
11.11. čtvrtek	KA 18:00	za † P. Josefa Wismeta
12.11. pátek	KA 18:00	za † Terezii a Františka Šulcovy a † Jaroslava Tichého a živé děti
13.11. sobota	Památka sv. Anežky České	
	KA 18:00	za živé a † z rodů a duše v očistci
14.11. neděle	33. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
	KO 9:30	za Marii a Jiřího Luksových
	TT 11:00	na úmysl
pondělí 1.11.	13:00 - 17:00	- možnost přijetí Svátosti smíření na faře

SVATÝ JOSAFAT (12.11.)

Svatý Josafat Kuncevič (1580 - 1623) byl arcibiskup, světec Řeckokatolické církve, mučedník sjednocení pravoslaví a katolictví.

Narodil se ve Volodymyru na Ukrajině a při křtu dostal jméno Jan (Josafat bylo jeho jméno řeholní v pozdějších letech). Jeho rodiče byli pravoslavní. V r. 1596 odešel do Vilna učit se za kupce. Ve městě se setkal s věřícími a kněžími východního obřadu nikoliv pravoslavnými, ale sjednocenými s Římem. Jana myšlenka jednoty nadchla a v roce 1596 byl přijat do východní „větve“ katolické církve.

V r. 1604 vstoupil pod vlivem jezuitů do řádu. Zde přijal jméno Josafat a pod tímto jménem vystupoval až do konce života.

V roce 1609 přijal Josafat kněžské svěcení. Jeho kázání byla velice přesvědčivá a katolíci východního obřadu jej měli ve velké úctě. Přezdívalo se mu bič na rozkolníky (rozkolníky byli míněni pravoslavní). Pravoslavní jej zase přezdívali neuctivou přezdívkou dušechvat (uchvatitel duší).

V roce 1617 byl vysvěcen na biskupa a v následujícím roce přebírá místo arcibiskupa. Vykonávání tohoto úřadu je charakterizováno střety s pravoslavnými. To došlo tak daleko, že byl ve svém domě zabit a jeho tělo bylo vhozeno do řeky Dviny.

Dne 17. listopadu 1623 uviděli dle životopisu rybáři na hladině Dviny jasné světlo a když k němu dopluli, našli arcibiskupovu mrtvolu. Zvěst o divu se roznesla velice rychle. Uniatští kněží mrtvého arcibiskupa za zpěvu žalmů odnesli do kostela. Zde bylo jeho tělo po devět dní vystaveno úctě věřících.

Od roku 1949 je tělo sv. Josafata v neporušeném stavu vystaveno úctě věřících v prosklené mense oltáře sv. Basila Velikého ve svatopetrské basilice.

MODLIT SE ZA ZEMŘELÉ?

Církev nedělá rozdíly mezi živými a mrtvými. Bůh totiž není Bohem mrtvých, je Bohem živých. Pro Něj jsou všichni lidé živí.

Věříme-li, že modlitba pomáhá živým lidem, proč bychom se neměli modlit i za mrtvé? Život je jeden, neboť jak říká evangelista: „Bůh není Bohem mrtvých, ale živých“ (srov. Lk 20,38). Smrt není konec, ale jen stupeň v lidském osudu. A tento osud nekončí ve chvíli smrti. Láska, kterou vyjadřuje naše modlitba, nemůže být tedy marná. Kdyby totiž na zemi láska měla moc, a po smrti již žádnou moc neměla, bylo by to popření slov Bible a zkušenosti církve, že láska je silnější než smrt, neboť Kristus ve své lásce k lidstvu smrt přemohl.

O modlitbě za zemřelé hovoří již Bible: „*Proto dal Juda Makabejský přinést smírnou oběť za mrtvé, aby jim byly odpuštěny hříchy*“ (2 Mak 12,46).

Církev již od prvních dob uctívala památku zemřelých, přimlouvala se za ně a přinášela zvláště eucharistickou oběť (mši svatou), aby očištění mohli dosáhnout spojení s Bohem.

Církev také doporučuje almužny, odpustky a kající skutky za zemřelé: „*Pojďme jim na pomoc a vzpomínejme na ně. Proč bychom měli pochybovat o tom, že naše obětí dary za mrtvé jim přinášejí nějakou útěchu? Neváhejme a pojďme na pomoc těm, kteří jsou mrtví, a obětujme za ně své modlitby.*“ (sv. Jan Zlatoústý).

Památka všech věrných zemřelých či lidově „dušičky“ je dnem, kdy se církev zvláště modlí za zemřelé. Tento zvláštní den modliteb zavedl roku 998 clunyjský opat Odilo († 1048). Ve 13. století se tento zvyk rozšířil v západní církvi a papež Benedikt XV. jej v roce 1915 potvrdil pro celou církev.

Zdá se, že jako žijící máme určitou zodpovědnost za ty, kteří zemřeli a kteří za svého života buď nevěděli jak, nebo nechtěli Boha následovat. Mnozí umírali plni svého sobectví, zášti a nevyřešených pozemských bitev. Nejspíš tedy nějak zůstávají svázáni se zemí. Jako křesťané máme určitou autoritu žádat odpuštění jejich hříchů a pochybení, aby mohli najít cestu k Bohu.

(www.víra.cz)

TOLIK SE PŘED SEBOU NAVZÁJEM SCHOVÁVÁME

Někdy poznáme skutečné přátele, až když odcházejí nebo už zemřeli. Nedávno jsem měl takový hořkosladký zážitek.

Umíral jeden výborný kněz z newyorské arcidiecéze, P. James MacGuire, farář kostela sv. Jana a Panny Marie v Chappaqua. Nebyli jsme zvláště blízcí přátelé, ale udržovali jsme přátelské vztahy. Dával jsem mu párkrát exercicie. Měl přezdívku „Jim gentleman“, protože byl vždycky uhlazený, trochu rezervovaný, ale přátelský a velice inteligentní. Byl vděčný za všechno, co jste pro něho udělali.

Jáhen z farnosti mi zavolal a řekl: „Jim by vás moc rád viděl, už umírá.“ Když jsem přijel na faru, zjistil jsem, že má půlku tváře zasaženou rakovinou. Čelist mu držela na operce. Prožili jsme to nejkrásnější a nejcennější setkání.

Nemoc mu ubrala něco na rezervovanosti a dodala mu spontaneity. Když jsem odcházel ještě s jedním novicem, který tam byl se mnou, novic požádal Otce o požehnání a Jim nám dal krásné, dlouhé a upřímně prožité požehnání. Když jsme vstali, řekl: „Víte, tohle je důkaz, co s člověkem udělá utrpení.“

Jim byl velice otevřený a sdílný a řekl mi cosi velmi krásného. Řekl: „Víš, Bene, už mě to vzalo třikrát,“ (myslel tím tu rakovinu), „a pokaždé, když to přišlo, byl se mnou. A když to zas povolilo, byl zase se mnou. A vím, že bude se mnou, až budu muset odejít.“ Na někoho, kdo je rezervovaný, to bylo nesmírně otevřené sdělení. Dlouho jsem se s Jimem neviděl, ale ve výhni sdíleného utrpení se mnohé stalo možným. Zábrany padly. Byli jsme upřímní, bez konvencí.

Tolik se před sebou navzájem schováváme. „Jak se máš?“ „Dobře.“ Můžeme mít smrt na jazyku, ale řekneme: „Dobře.“ Přijdete-li mezi chudé a zeptáte se někoho: „Jak se máš?“ a on umírá, řekne: „Umírám. Bojím se.“ V příměstských rezidencích se zeptáte: „Jak se máš?“ - a odpověď zní: „Dobře. Mám rakovinu mozku, ale jde to.“

Obvykle se bojíme říct druhým o sobě pravdu, protože je nechceme ztratit. Můj přítel Bob Brown před několika lety umřel, ale ten byl jiný. Byl těžce nemocný, šest let měl rakovinu. Když jste se ho zeptali: „Jak se máš, Bobe?“, řekl: „Skvěle - na to, že umírám na rakovinu.“

Když to řekl poprvé, vyrazilo mi to dech. Bojíme se s druhými podělit o pravdu, která by nás mohla sblížit. Bojíme se sdílet své utrpení. Měli bychom si připomenout, že náš Pán Ježíš Kristus se nebál podělit se s druhými o své utrpení. Dělí se s ním stále. A to je kříž.

(Benedikt Groeschel z knihy „Povstaň z temnot“)